

РЕШЕНИЕ

№ 11740

гр. София, 12.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **4944** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано по касационна жалба на С. Г. Г., чрез упълномощен адвокат, срещу Решение № 1790 от 12.04.2024 г. на Софийски районен съд, НО, 108 - ми състав, постановено по НАХД № 17051/2023 г., с което Наказателно постановление № 23-4332-021294/14.09.2023 г.: е изменено в частта по пункт 1, с което на касатора за нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 177, ал. 1, т. 2 предл. първо от същия закон е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева, като размерът е намален на 150 лева; е потвърдено в частта по пункт 2, с което са наложени административни наказания - „глоба“ в размер на 1000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца, на основание чл.174, ал. 1 т. 2 от ЗДвП, за извършено нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди неправилност на съдебното решение поради постановяването му в нарушение на материалния закон и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Релевират се доводи, че касаторът притежава СУМПС, както и че не е извършил нарушение по чл. 140, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Иска се отменя на решението, с което е потвърдено НП, както и присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът, чрез адв. Б., поддържа касационната жалба и моли

същата да бъде уважено по изложените в нея аргументи.

Ответникът – началник сектор в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, редовно призован, не изпраща представител и не взема становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, XVI - ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка: на 05.08.2023 г. около 02:07 ч. в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], касаторът С. Г. управлявал МПС – мотоциклет, марка „Пежо“, номер на рама VGAG1AAA000554461, без поставени регистрационни табели, след като е употребил алкохол. Пред номер 24 на [улица]касаторът бил спрян за проверка от свидетелите О. и С. – полицейски служители в 02 РУ – СДВР. Тъй като при проверката Г. не представил документи за мотоциклета на място била извикана дежурна огледна група, която установила рамата на мотоциклета - VGAG1AAA000554461 и работния обем на двигателя. При допълнителната проверка е констатирано, че водачът не притежава свидетелство за управление на МПС, валидно за съответната категория МПС, което управлявал - мотоциклет с работен обем на двигателя до 125 кубични сантиметра. На следващо място, в хода на проверката касаторът е изпробван за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест дрегер 7510 с номер 0144. Последното отчело положителен резултат от 1.03 промила алкохол в издишания въздух /проба 00328/, поради което на Г. бил издаден талон за медицинско изследване № 0150026 за явяване в УМБАЛ „Св. Анна“ - София за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта чрез химическо изследване. Същият бил придружен от свидетелите (двамата полицейски служители) до болничното заведение, където обаче касаторът отказал да даде кръвна проба за изследване. Свидетелят О. съставил АУАН Серия GA № 777078/05.08.2023 г. за следните нарушения: чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП; чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП; чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП. АУАН е предявен за запознаване на Г., който го подписал без възражения.

Въз основа на АУАН на 14.09.2023 г. началникът на сектор при отдел „ПП“ - СДВР издал оспореното пред СРС наказателно постановление № 23-4332-021294/14.09.2023 г., с което при идентично словесно описание, санкционирал С. Г. за две от описаните в АУАН нарушения, а именно: за нарушение на чл. 150А, ал. 1 от ЗДвП, като на основание чл.177, ал. 1, т. 2, пр.2 от ЗДвП наложил административно наказание „глоба“ в размер на 300 лева; за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП, за което на основание чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП наложил административни наказания - „глоба“ в размер на 1000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца.

Изложената фактическа обстановка въззивният съд е приел за установена въз основа на приобщените по делото по ред на чл. 283 от НПК писмени доказателства, както и от събраните гласни такива - показанията на свидетелите О. и С..

С обжалваното решение въззивният съд е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а вменените на касатора нарушения са доказани по несъмнен начин, поради което

законосъобразно в случая е ангажирана административнонаказателната му отговорност. По отношение наказанието по чл. 177, ал. 1, т. 2 от ЗДвП (пункт 1 от НП) въззивният съд, след съобразяване разпоредбата на чл. 27 от ЗАНН, е изменил размера на наложената глоба, която от 300 лева е намалена на 150 лева. Изложил е мотиви, че глобата следва да се определи над минимално предвидения в закона размер, но под средния, тъй като Г. е наказван и друг път за нарушения по ЗДвП, но по-голяма част от глобите са били заплатени. По отношение на нарушението по чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП съдът е приел, че не са налице смекчаващи отговорността обстоятелства, като наложената санкция е в абсолютен размер, съвпадащ с този, наложен от АНО, поради което същият не може да бъде редуциран.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата. При правилно установена фактическа обстановка са правилни и изводите на Съда за съставомерност на вменените нарушения.

Относно нарушението по чл. 150а от ЗДвП (пункт 1 от НП):

Разпоредбата на чл. 150, ал. 1 от ЗДвП предвижда, че за да управлява МПС, водачът трябва да притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. Съгласно чл. 177, ал. 1, т. 2, предл. първо от ЗДвП - лице, което управлява МПС без да притежава съответното свидетелство за управление, се наказва с глоба от 100 до 300 лв.

Безспорно е установено, че на посочената в НП дата и час именно касаторът е управлявал МПС – мотоциклет, без да притежава свидетелство за управление на МПС, валидно за категория „А1“, към която спада управляваният от него мотоциклет, марка „Пежо“, рама VGAG1AAA000554461, с работен обем на двигателя до 125 кубични сантиметра. Фактическите констатации, отразени в АУАН и НП, са потвърдени от показанията на разпитаните свидетели – полицейските служители извършили проверката, както и от приобщения по делото доказателствен материал, включително представената справка от ОПП-СДВР (л. 15 по делото пред СРС), че на лицето е издадено СУМПС №[ЕИК] за категории „В“ и „АМ“, валидна до 02.08.2026 г., т.е. към датата на установяване на нарушението Г. не е притежавал свидетелство за управление на МПС валидно за категория „А1“. Защитните твърдения на касатора, че в случая е управлявана тротинетка не са подкрепени с доказателства. Вмененото на Г. нарушение е доказано по несъмнен начин, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност, като му е наложена глоба, която с въззивното решение е изменена в справедлив размер от 150 лева.

Относно нарушението на чл. 5, ал. 3 т. 1 от ЗДвП, пункт 2 от НП:

Разпоредбата на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП установява забрана за водачите на пътни превозни средства да управляват пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни анализи, като нарушаването на тази забрана е скрепено с налагането на санкция по чл. 174, ал. 1 ЗДвП.

В настоящия случай, след измерване с техническо средство алкотест Дрегер 7510 с номер 0144 (проба 00328) е установена концентрация на алкохол в кръвта на водача 1,03 промила, за което срещу него е съставен АУАН, предвид, че разпоредбата на чл.

5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП забранява управление на МПС средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5. По делото е безспорно установено, че това нарушение е извършено, поради което и правилно е наложено административно наказание по чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

При съставянето на АУАН и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушенията от фактическа страна – посочени са дата и място на тяхното извършване, обстоятелствата, при които са осъществени.

По изложените съображения обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София - град, XVI - ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1790 от 12.04.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108 - ми състав, постановено по НАХД № 17051/2023 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: